

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/46/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5323010060
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5323010060.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a sudkýň JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Zuzany Jančárovej, na verejnom zasadnutí konanom 22. augusta 2023 prejednal odvolania obžalovaného P. I., nar. XX.X.XXXX a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 0T/10/2023 z 26.4.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného P. I. a prokurátora z a m i e t a ,
pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 0T/10/2023 z 26.4.2023 bol obžalovaný P. I. uznávaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 9.2.2023 v čase okolo 15:50 h v predajni LIDL, na ul. R. Jašíka 555 v Turzovke, okr. Čadca, vzal z regálu 1 fľašu alkoholu zn. Havan Club, ktorú si ukryl pod bundu a takto prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia tovaru, pričom následne bol zadržaný pracovníkom SBS, čím spôsobil spoločnosti LIDL Slovenská republika, v.o.s., so sídlom, Ružinovská 1E, Bratislava, škodu v sume 9,99 eur, pričom uvedeného skutku sa dopustil

po tom, čo bol dňa 20.12.2022 právoplatne postihnutý pre priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, kedy mu bola uložená Obvodným oddelením, PZ Turzovka bloková pokuta vo výške 5,- eur, číslo pokutového bloku L0133401 pre spáchanie drobnej krádeže v OD Tesco a hoci bol právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 0T/5/2023 zo dňa 27.1.2023 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák.

Za to bol podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 26.4.2023 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podali odvolanie proti výroku o treste obžalovaný, ako aj prokurátor, ale v neprospech obžalovaného (na č.l. 87 - rub súdneho spisu).

Obžalovaný odôvodnil odvolanie prostredníctvom ustanoveného obhajcu podaním doručeným súdu dňa 27.4.2023 (na č.l. 98-99 súdneho spisu). Primárne poukázal na skutočnosť, že ku skutku sa už v prípravnom konaní priznal a jeho spáchanie oľutoval, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, takisto so súdom, kedy na pojednávaní priznal svoju vinu a súd prijal priznanie viny obžalovaného. U obžalovaného prevládali poľahčujúce skutočnosti, ďalej treba podotknúť, že jeho protiprávnym konaním nevznikla žiadna škoda, nakoľko odcudzený rum Havana Club bol vrátený spoločnosti OD Lidl, ktorý si v konaní ani náhradu škody neuplatnil. Má za to, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody

a 6-mesačný trest vo výkone trestu odňatia slobody, s prihliadnutím na závažnosť konania a spôsobenú škodu, ktorá de facto nevznikla, je neprimerane prísne. Trest by mal byť primeraný povahe spáchaného trestného činu tak, aby jednak došlo k náprave páchatel'a trestného činu, ako aj určitej satisfakcie v spoločnosti. Nepodmienečný trest odňatia slobody zaťažuje spoločnosť, pričom náklady na odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody sú omnoho vyššie ako v prípade uloženia alternatívneho trestu. Navrhoval, aby mu súd uložil alternatívny trest, a to či už trest peňažný, na ktorý má doma odložené finančné prostriedky vo výške 500,- eur, teda disponuje úsporami, ktoré súdu deklaroval, alebo aby mu súd uložil trest povinnej práce, ktorý by bol zákonným trestom, s výkonom ktorého vyslovil súhlas a takýmto spôsobil by spoločnosti odčiniť to, čo spáchal. Nepodmienečné tresty odňatia slobody by mali byť určité ultima ratio v prípade vážnejších trestných činov a skutkov, pričom akceptuje argumentáciu súdu, že v krátkej dobe sa niekoľkokrát dopustil podobného trestného činu krádeže, avšak má za to, že jeho náprava je možná a takýchto činov sa už ďalej dopúšťať nebude. Opakovane požiadal súd, aby prihliadol na všetky tieto okolnosti a aby došlo k zmierneniu trestu a uloženiu alternatívneho trestu, t.j. aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu čo do výroku o treste a uložil mu alternatívny trest povinnej práce alebo peňažný trest.

Prokurátor odvolanie podané v neprospech obžalovaného odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 20.6.2023 (na č.l. 106 súdneho spisu). Z jeho obsahu vyplýva, že s rozhodnutím súdu vo vzťahu k výroku o treste nemožno súhlasiť. Aby bol trest primeraný a individualizovaný, je potrebné prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti. V tejto súvislosti poukázal na odpis z registra trestov obžalovaného, z ktorého je zrejmé, že v minulosti bol opakovane trestne stíhaný pre trestnú činnosť majetkovej povahy. Trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. OT/5/2023 zo dňa 27.1.2023 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák., ktorého skutku sa dopustil 26.1.2023 a bol mu uložený trest odňatia slobody 3 mesiace s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov, ktorá začala plynúť dňom 28.1.2023. Dňa 9.2.2023 sa obžalovaný opätovne dopustil prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák. Dňa 11.2.2023 bola na obžalovaného podaná obžaloba, bol vypočutý pred Okresným súdom Čadca a prepustený zo zadržania na slobodu. Obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal, v prípravnom konaní svoje konanie aj formálne oľutoval. Následne v konaní pred súdom vôbec takúto ľútosť neprejavil, pri svojich prejavoch vystupoval arogantne, bez sebareflexie, neprejavil ani len predstieranú snahu o budúcu nápravu svojho konania a jeho závažnosť bagatelizoval. Tomuto zodpovedá aj jeho následné konanie, kedy len necelý mesiac po prepustení zo zadržania v tejto stíhanej veci bol dňa 9.3.2023 rozhodnutím Okresného súdu Čadca pod sp.zn. 1Tp/11/2023 vzatý do väzby, nakoľko bol opätovne obvinený z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., ktorého sa dopustil po prepustení zo zadržania, a existovala dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti.

Na tomto základe má prokurátor za to, že obžalovaný svoje konanie úprimne neolutoval a nebol dôvod pri ukladaní trestu aplikovať ust. § 36 písm. l) Tr. zák. Doterajšie odsúdenie nezabezpečilo nápravu obžalovaného, nakoľko sa dopustil ďalšej protiprávnej činnosti. Nebolo namieste ukladať obžalovanému trest odňatia slobody úplne na dolnej hranici trestnej sadzby. Takto uložený trest nezodpovedá účelu ustanovenému v § 34 ods. 1 Tr. zák. a nepovedie k dostatočnému výchovnému pôsobeniu na páchatel'a, ako i na ostatných členov spoločnosti. S poukazom na uvedené prokurátor navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Čadca v časti - vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby sám rozhodol.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu doručil okresnému súdu dňa 29.6.2023 vyjadrenie k odvolaniu prokurátora (na č.l. 110 súdneho spisu). Dôvody, pre ktoré prokurátor považuje trest uložený obžalovanému za neprimeraný, nie sú podľa obžalovaného relevantné, nakoľko nezohľadňujú pohľadujúce okolnosti a osobnosť obžalovaného ako celok. Je potrebné prihliadať aj na to, že konanie v roku 2009 sa skončilo zmierom, v konaniach v roku 2010 a 2015 sa obžalovaný v skúšobných dobách osvedčil a za tieto skutky sa na neho v súčasnosti hľadí, akoby nebol odsúdený. Nie je možné žiadať pre neho prísnejší trest len na základe toho, že bol v minulosti párkrát trestne stíhaný. Obžalovaný sa toho času nachádza vo výkone väzby, pričom samotná väzba prispieva k jeho polepseniu. Nie je pravdou, že oľutovanie skutku bolo len formálne. V tejto súvislosti obhajca poukázal na zápisnicu o hlavnom pojednávaní - vyhlásenie o vine obžalovaného, ako aj na slová v záverečnej reči „ľutujem, že som to spravil, chcem sa polepšiť“. Obhajoba opakovane zdôraznila, že v tomto prípade by bol primeraný alternatívny trest, ktorý navrhovala a tento by bol úmerný k spáchanému skutku a bol by aj určitou satisfakciou pre spoločnosť. Predmetom krádeže bola fľaša alkoholu v hodnote 10,- eur, čím nechce zľahčovať predmetný skutok, avšak trestné činy by mali byť posudzované aj s ohľadom na

ich závažnosť. Obžalovaný sa nesnažil okrem iného zo spáchaného skutku vyvinúť, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a v konaní pred súdom vyhlásil svoju vinu, čím prispel k náležitému vyšetreniu trestného činu. Obžalovaný sa chce zaradiť náležitým spôsobom do spoločnosti, pracovať, začleniť sa do normálneho života, čo nepochybne prospeje jeho náprave, avšak trest odňatia slobody, ako to navrhuje prokurátúra, neprispieje u obžalovaného k náležitej náprave. Nestotožnil sa s vyjadrením prokurátora, aby mu bol uložený prísnejší trest.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní tak obžalovaný, ako aj prokurátor zotrvali na podaných odvolaniach a na ich písomných zdôvodneniach. Prokurátor navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti - vo výroku o treste a obžalovanému uložil primeraný trest. Zároveň navrhol, aby odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného vo svojom konečnom návrhu konkretizoval všetky skutočnosti podrobne uvedené v podanom odvolaní do trestu, ktoré nasvedčujú tomu, že ide o neakceptovateľný a neprimeraný trest vzhľadom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti - krádež fľašky alkoholu v hodnote cca 10,- eur. Túto trestnú činnosť obžalovaného nechce nijako zľahčovať, avšak zdôraznil, že porovnaním tejto kauzy s medializovanými kauzami, ktoré sa prejednávali Špecializovaným trestným súdom, vzniká priam nemožnosť vysvetliť nepomer závažnosti páchanej trestnej činnosti a trestov, ktoré sú za tieto činy ukladané. Navrhol, aby krajský súd zrušil rozhodnutie okresného súdu čo do výroku o treste a aby uložil obžalovanému alternatívny trest povinnej práce alebo peňažný trest. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné. Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že veľmi ľutuje, že kradol, a súhlasil s návrhom obhajcu.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora boli podané včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr. por., oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), b) Tr. por., na to určenom súde, obsah odvolaní spĺňa náležitosti podľa § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa ust. § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 26.4.2023 vyplýva, že obžalovaný P. I. (na č.l. 85 súdneho spisu) urobil vyhlásenie o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, na čo následne okresný súd procesne bezchybným postupom na návrh prokurátora a obhajcu prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, s tým, že dokazovanie vykonal len k výroku o treste. Procesným dôsledkom uvedeného postupu bolo okamžité nadobudnutie právoplatnosti vyhláseného rozsudku vo výroku o vine a v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por. nemožnosť napadnutia tohto rozsudku odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Vzhľadom na tento procesný postup, ako aj rozsah podaných odvolaní, sa odvolací súd otázkou viny nemohol vôbec zaoberať.

Odvolací súd na podklade odvolaní obžalovaného a prokurátora urobil prieskum napadnutého rozsudku čo do výroku o treste, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného a prokurátora nie sú dôvodné. Obhajoba trest uložený obžalovanému prvostupňovým súdom považovala za neprimerane prísny, až neakceptovateľný, vzhľadom na jeho druh a výmeru, a preto navrhovala alternatívny trest - buď peňažný trest alebo trest povinnej práce. Naopak, prokurátor nepodmienečný trest odňatia slobody, vzhľadom na jeho výmeru, považoval za nedostatočný na naplnenie účelu trestu u obžalovaného.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o treste a jeho výmere krajský súd primárne konštatuje, že prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie a zákonným spôsobom, rešpektujúc zásady stanovené zákonom tak pre vykonanie dôkazov, ako aj ich vyhodnotenie (§ 2 ods. 10, 12 Tr. por.). Trest uložený obžalovanému prvostupňovým súdom, čo do druhu a jeho výmery, považuje krajský súd za trest zákonný, primeraný a spravodlivý. Takto uložený trest podľa názoru krajského súdu zodpovedá účelu trestu, zásadám pre

ukladanie trestov podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a plní si svoju funkciu tak v rovine individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje závery.

Trestný zákon upravuje otázku ukladania trestov vo viacerých ustanoveniach, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť, je účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest ukladajúci za spáchanú trestnú činnosť má byť zákonný, primeraný a spravodlivý a rešpektovať zásady pre ukladanie trestov uvedené v ust. § 34 Tr. zák.

Trest je primárne určovaný zákonom, teda zákonnou trestnou sadzbou, a až sekundárne aplikačnou úvahou súdu o primeranosti výšky uloženého trestu, avšak len v rámci sadzby ustanovenej Trestným zákonom. Primeranosť trestu v konkrétnom prípade závisí od závažnosti spáchaného trestného činu, ktorú primárne už zákonodarca vyjadruje nastavením trestnej sadzby, a následne od okolností prípadu a osoby páchatela.

Preskúmaním veci krajský súd zistil, že okresný súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. vo výmere

6 mesiacov až 3 roky. Zároveň správne ustálil pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností v pomere jedna poľahčujúca okolnosť - podľa § 36 písm. l) Tr. zák. - obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, a žiadna prirážajúca okolnosť. Prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností bol dôvodom na procesný postup podľa § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. a úpravu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby - jej zníženie na 26 mesiacov (2 roky a 2 mesiace). Krajský súd s plnou vážnosťou uzatvára, že sa v plnom rozsahu stotožnil tak s druhom, ako aj výmerou trestu uloženého prvostupňovým súdom obžalovanému P. I., t.j. s nepodmienečným trestnom odňatím slobody vo výmere

6 mesiacov. Žiada sa zvýrazniť, že osobitosťou predmetnej trestnej veci bola neúčinnosť doteraz zvolených prostriedkov nápravy obžalovaného, jeho nepoučiteľnosť z predchádzajúcich odsúdení, páchanie totožnej protiprávnej činnosti v krátkej časovej následnosti bez ohľadu na dôsledky takéhoto konania, teda vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti. Dňa 20.12.2022 sa obžalovaný dopustil priestupku proti majetku v predajni OD Tesco v Turzovke - drobnej krádeže, následne dňa 26.1.2023 sa opätovne dopustil krádeže, za ktorú bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca z 27.1.2023, právoplatným dňa 27.1.2023,

za ktorý mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Táto skúšobná doba mu začala plynúť dňa 28.1.2023 a už dňa 9.2.2023, t.j. za 13 dní sa opätovne dopustil stíhaného trestného činu. V uvedených časových súvislostiach, pri vedomosti obžalovaného o predchádzajúcich postihoch, na prevýchovu obžalovaného nie je možné účinne pôsobiť iným trestom ako výkonom trestu odňatia slobody. V uvedených súvislostiach krajský súd ani neuvažoval o uložení alternatívneho trestu. Obhajoba síce kládla dôraz na závažnosť spáchanej trestnej činnosti

a na to, že fakticky týmto protiprávnym konaním nedošlo k žiadnej škode, avšak táto okolnosť je len jednou z ďalších okolností spolupôsobiacich pri určovaní druhu a výmery trestu. Ďalšími rozhodujúcimi okolnosťami je aj možnosť nápravy páchatela, ako aj jeho osoba. Trest musí vychádzať z vyváženosti všetkých okolností spoluurozhodujúcich pre uloženie trestu uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zák., aby sa dosiahol účel trestu. Podľa názoru krajského súdu miernejším prostriedkom sa nedá u obžalovaného

vynútiť rešpektovanie právnych noriem a záujem na ochrane cudzieho majetku. Pre úplnosť treba dodať, že aj skoršie odsúdenie (trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/87/2015 z 13.8.2015), je za prečin krádeže a hoci sa pri tomto odsúdení na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného to napovedá o sklonoch k páchaniu tejto trestnej činnosti. Preto argument, že obžalovaný má úspory, s ktorými disponuje, považuje súd za absurdný nielen k navrhovanému alternatívnemu peňažnému trestu (pokiaľ ide o splnenie podmienok pre jeho uloženie), ale vôbec k samotnému páchaniu majetkovej trestnej činnosti, a to opakovane. Na dokreslenie obrazu osoby obvineného (bez vplyvu tejto okolnosti na rozhodnutie v predmetnej trestnej veci) je potrebné uviesť, že obžalovaný s vedomosťou tohto neprávoplatne skončeného trestného konania po tom, ako bol prepustený zo zadržania, opätovne s krátkym časovým odstupom je dôvodne podozrivý zo spáchania rovnakej trestnej činnosti a v tejto inej veci je aktuálne stíhaný väzobne. Uvedenou informáciou disponuje kraj-ský súd z úradnej činnosti, okrem toho túto informáciu uvádza aj prokurátor vo svojom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného. Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov je tak podľa názoru kraj-ského súdu trestom zákonným, primeraným a spravodlivým.

Kraj-ský súd sa nestotožnil s argumentáciou prokurátora, že je potrebné trest uložený obžalovanému prvostupňovým súdom sprísniť. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že obžalovaný, hoci má doteraz štyri záznamy v odpise registra trestov, nebol potrestaný ani v jednom prí-pade trestom odňatia slobody. Preto do popredia vystupuje aj otázka primeranosti nepodmie-nečného trestu odňatia slobody a princíp spravodlivosti. Zároveň sa kraj-ský súd nestotožnil s prokurátorom, že obžalovanému nie je možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. por., nakoľko jeho ľútosť bola formálna. Správne obhajca obžalovaného poukázal na zápisnicu z hlavného pojednávania z 26.4.2023, keď v záverečnej reči obžalovaný uviedol „ľutujem, chcem sa polepšiť“ (na č.l. 86 súdneho spisu). Takýto prejav ľútosť súd štandardne rešpektuje, a preto ju rešpektoval aj v prípade obžalovaného. Obžalovaný prejavil ľútosť nad svojím konaním opakovane aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu. Vedomosť obžalova-ného, že má neprávoplatne ukončené trestné stíhanie v tejto veci a skutočnosť, že je voči nemu vedené ďalšie trestné stíhanie opätovne za prečin krádeže, nie je možné podľa názoru súdu zjednodušene chápať s následkom anulovania poľahčujúcej okolnosti - akože nemyslel svoju ľútosť v momente jej učinenia vážne, ak opätovne spáchal to isté - nakoľko v ďalšej veci hovoríme stále len o vyššej pravdepodobnosti podozrenia zo stíhaného prečinu.

Kraj-ský súd preskúmal aj výrok prvostupňového súdu, na základe ktorého bol obžalo-vaný do výkonu trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Takýto výrok v plnom rozsahu zodpovedá zneniu ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., a to z dôvodu, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spá-čaním stíhaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe vyššie uvedených dôvodov kraj-ský súd odvolania obžalovaného a prokurá-tora zamietol postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.